

cvokhouse

chtít domů
k tobě
poobědové slzy
chvilka dojetí
— sousedi nám dovolili upravit si zahrádku na dvoře
budu pěstovat rajčata
běháš po městě a úřaduješ
já na psychiatrii řeším sračky
mříží prosvětluje jarní slunce
čekám na terapeutickou skupinu

ke karlovu 11

ke karlovu 11
mříže v oknech
pohlazení zdravotních sester
vyměnily jsme si narcisky
na pětce běhá chlapec s křížema na krku
spletené copánky ve fousech

růžová

paní s růžovými vlasy prochází každé ráno parkem
ptáčky prozpěvují
díky za každé nové ráno
Marcelka po ránu pláče
bojí se kreativních technik
objednala jsem si karbanátek s kaší
procházím dlouhou chodbou
bojím se zodpovědnosti
každé ráno elicea
jak se dneska máš má milá
ale jo jde to
smutky zahnat cigaretou

borderline

pan Jiří má zpoždění
poslouchám hlahol výtahu
4. podlaží - vžuc!
Marcelka se dnes celý den smála a vyprávěla, jak si doma povídá s rodinou
Jana vyprávěla o hraniční poruše osobnosti
Ivě bylo blbě
a já si šla koupit sýrovou housku s Milenou
Dnes je 22. března 2018, svátek má Leona

perverzní vztah

perverzní vztah
otce a dcery
jsem trochu matka
trochu manželka
k objektu chovám lítost...
je to spratek
ten váš táta
říká
a ten druhý říká
jsi přeci napůl on!
perverzní vztah
otce a dcery
jsme žabomyší válka
a já pořád hledám
— ztraceného tatínka

sprcha

v rádiu vyhrával saxofon
vzduch páchnul po pivu
kapičky ze sprchy dorážely na zkřehlé tělo
s opatrností našlapovat samotu

ptáček v kleci

nepustit ven
ptáčka v kleci
přiskřípli mi křídlo
říkají tomu porucha myšlení
schizoafektivní porucha
venku cvrlikají kosi

insomnia I

lednička hučí v pravidelných intervalech jednou za hodinu a půl
venku kape déšť na plechové kolo
oknem proudí čerstvý vzduch

insomnia II

když jsem měla vás
tak se člověk taky nevyspal
ale nevadilo to
protože prostě musel nějak fungovat
povídala máma

insomnia III

schovat se pod tvé křídlo
hlavou se opřít o tvé rameno
dýcháš chrápeš zvedá se ti břicho
špunty do uší nestačí

papírové šaty

neměla byste chodit v papírových šatech do deště
jasně, vezmu si pláštěnku
jste jako stromek, co vyrostl bez tyčky
a pak se doma na chodbě bavíme o mé nové diagnóze
mažeš si chleba s hořčicí a v mezičase mi dáváš malý pusy
opírám si hlavu o tvé rameno u filmu
venku se setmělo
vrtím se v posteli

nebojím se

odešla a nechala mě samotnou ve fialovém pokoji s růžovými závěsy
/už 27 let se tvářím statečně/
člověk někdy za blbiny schovává svůj vnitřní smutek.
zažila jste toho opravdu hodně. říká rozumně pan Jiří.

...

angelika nosí černé slzy ve tváři.
její maminka je znepokojena nedocházkou.
co asi sama doma dělá?
pláče?
hádá se s přítelem?
balí zboží v tescu?
učí se na maturitu?
myslí na bohnice?
křičí?
dívám se na déšť zamřížovaným oknem.
poslouchám zvuky plastových táců na oběd.
prohlížím si fotolampu co léčí deprese.
sleduji zdravotního bratra.
nebojím se elektrošoků.
nebojím se pořezaných zápěstí.
nebojím se.